

Nasıl da Çıkımsın Aklımdan

– Mustafa Kara · 21 Ocak 2014

Bir çınara sırtımı dayayıp kapattım gözlerimi
Alıştık katlanıyoruz bu yalnızlığa
Rüzgâr sesi yok
Serçeler yuvasını bırakıp gitmiş
Yıllara meydan okuyoruz umarsızca
Tam çıktın derken yine takıldın aklımın kıyasına.
Oysa bir birimize çok benziyorduk
Koca çınar gibiydi yüreklerimiz
Dal budak sarmış doğayı kucaklamıştı sevgimiz
Fırtına ve karda eğilmedi filizlerimiz
Sağlamdı toprak altında köklerimiz
Yıkılmazdık...
Yıkamazlardı bulutlara değerdı başımız
Anlayamadım nasılda çıkımsın aklımdan
Bir gün karşılaşırsak bakarsan dikkatlice yüzüme
Tanır mıyım seni?
Aşına değilim hatırlayamam gözlerini
Belki de unutmuşumdur
Her gördüğümü sen zannedip gidemem peşinden
Şimdilerde boş vermişlik var gönlümde
Anlayamadım nasılda çıkımsın aklımdan
Nasıl da çıkımsın anlamadım...
Büyük ve derin bir yara daha açıldı yüreğimde
Her gün durmadan kanayan ve sızlayan
Seninle gençliğimin baharını yaşadım
Ömrümün sonbaharını da
Yarım kalmış şiirimin dizelerini yazarken
Baharlar canlandı yüreğimde.
Çok kırgın, üzgün ve kızgınım acımasız hayata
Yine mi ayrılık, yine mi hasret dedirtti bana
Suçum!
Sadece seni sevmekti
Ama anlamadım!Nasıl da çıkımsın aklımdan
Mustafa KARAAHMETOĞLU
19.01.2014